

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN 2025-1166

26.11.2025

KNIF Trygghet Forsikring AS

Ulykke (DA)

Klemskade – frivillig arbeid – i regi av arbeidsgiver – klagefrist – fal. § 18-5 (2).

Forsikrede ryddet i reoler og fikk en gipsplate over seg på en lørdag. Forsikrede hadde tidligere bedt arbeidsgiver om tillatelse til å rydde i arbeidsgivers fraflyttede lokaler. Forsikrede hadde jobbet frivillig hos arbeidsgiver i flere år, og hadde flere lørdager oppsøkt arbeidsplassen for å utføre diverse oppgaver uten at dette var pålagt. Foretaket avslo krav om utbetaling under arbeidsgivers ulykkesforsikring, med den begrunnelse at forsikrede på skadetidspunktet ikke utgjorde arbeidsoppgaver «i regi» av arbeidsgiver, slik vilkårene krevde. Avslaget ble sendt til forsikrede per post. Omtrent syv måneder senere kontaktet forsikrede foretaket. Foretaket avslo kravet på nytt, og viste til at klagefristen til Finansklagenemnda var utgått. Forsikrede sa han aldri hadde mottatt avslaget. Saken reiste spørsmål om klagefristen på seks måneder var oversittet. Hvis ikke, var spørsmålet om forsikrede var dekket av ulykkesforsikringen på skadetidspunktet, herunder om oppgavene forsikrede utførte på skadetidspunktet var «i regi» av arbeidsgiver. Nemnda sluttet seg til sekretariatets vurdering om at klagefristen var oversittet. Det var ikke grunnlag for tilleggsfrist. Forsikrede var ikke dekket under forsikringen ettersom arbeidet ikke skjedde i arbeidsgivers regi. Nemnda ga foretaket medhold.

Saksfremstilling

Forsikrede skadet seg under en hendelse 20.1.24.

Forsikrede jobbet som frivillig hos forsikringstaker fra 2018-2024, uten en skriftlig arbeidsavtale.

I skademelding til foretaket 11.11.24, signert av forsikredes arbeidsgiver, fremgår:

[...] Dette var et arbeid som ble utført på eget initiativ og ikke pålagt av [arbeidsgiver]. Disse to personene som utførte denne aktiviteten, likte å gjøre litt arbeid sammen på lørdager. Dette ble gjort i lokaler hvor [arbeidsgiver] hadde flyttet fra, og de ville rydde i noen reoler etc. [...]

På spørsmål om ulykken skjedde «i yrket», ble det krysset av «[n]ei».

I udatert «[h]endelseslogg» fra arbeidsgiver fremgår blant annet:

[Forsikrede] har vært i [arbeidsgiver] som frivillig siden oppstart i 2018.

[Forsikrede] og [kompisen] likte å gjøre ting sammen på lørdager, [...] Dette gjorde de på eget initiativ som en fritidssysse.

Fredag 19 januar, spurte [forsikrede og kompisen] om de kunne bruke noen timer på lørdag (20 januar) på å ta ned noen hyllereoler i [arbeidsgivers] [t]idligere lokaler [...]. Jeg sa at dette ikke var nødvendig pga at ny leietaker også hadde behov for hyllereoler og at vi først ville at de skulle gi en tilbakemelding om hva de trengte til sitt bruk, før vi fjernet noe. Huseier var informert om dette, og hadde heller ikke pålagt oss å fjerne noen reoler på dette tidspunktet. De ville nå allikevel ta de ned og lagre dem i lokalene til senere bruk av nye leietakere.

Huseier var i gang med å bygge litt om i lokalene pga ny leietaker, og hadde satt en bunke med gipsplater på høykant opp langs den ene veggen inne på vårt tidligere tørrlager. Dette var det samme rommet som de ville ta ned reolene.

Av en eller annen grunn, var [forsikrede] borti disse gipsplatene som da fikk overvekt og falt i bakken.

[...]

I kjølevannet av denne hendelsen, kontaktet vi Arbeidstilsynet for å høre deres mening om dette, og de hadde følgende kommentarer:

- Dette var ikke en ansatt
- Dette var ikke et arbeid som skjedde i arbeidstiden
- Dette var ikke arbeid som var pålagt av arbeidsgiver

De konkluderte dermed med at dette ikke falt innenfor deres område for en videre oppfølging.

[...]

Vi har kompensert forsikrede med utgifter han har hatt med dette, først og fremst på utgifter for medisiner. Det beløper seg til ca 10.000 kr [..]

Foretaket avsto 19.11.24 krav om utbetaling under ulykkesforsikringen, og opplyste om klagemuligheter til Finansklagenemnda:

Vi gjør oppmerksom på at du har anledning til å klage vår avgjørelse inn for Finansklagenemnda eller ved å anlegge sak ved domstolene. For ikke å miste retten til erstatning må nemndsbehandling kreves eller sak anlegges innen 6 måneder etter mottakelsen av dette brevet, se forsikringsavtalelovens §§ 18-5 annet ledd og 20-1.

Avslagsbrevet er adressert til forsikrede.

I e-post fra styreleder på arbeidsplassen 1.12.24 til arbeidsgiver:

[...]

Sakens kjerne er hvorvidt aktiviteten som [forsikrede] og kameraten gjorde den lørdagen var dekket av frivilligforsikringen, og om det var en oppgave som var en del av frivilligtjenesten eller en fritidssysse. [Forsikrede] og kameraten hadde jo ved flere anledninger på eget initiativ ønsket å holde på med slikt og så på lørdagene, opphogging av engangspaller til ved de fikk ta med seg hjem osv. Dette var ikke noe de ble bedt om å gjøre men noe de ønsket selv, og fikk lov til.

Demonteringen av reolene som førte til skaden var heller ikke noe de ble bedt om å gjøre, det var ikke nødvendig å gjøre det i helgen men de ønsket å gjøre det, og de fikk lov til å gjøre det. Dersom det hadde vært nødvendig å gjøre det som en del av tjenesten på [arbeidsgiver] kunne det skjedd i normal åpningstid. Men her var det ønske om en fritidssysse på en lørdag.

Etter ulykken ble det avklart med Arbeidstilsynet at dette ikke var å anse som en arbeidsulykke. Det ble på spørsmål til forsikringsselskapet svart at dette ikke var en forsikringssak siden det ikke hadde skjedd i [arbeidsgivers] åpningstid og ikke initiert av [arbeidsgiver].

[...]

Like fullt har [forsikrede] fått dekket behandlingsutgifter av [arbeidsgiver] [...]

Foretaket mottok 16.6.25 brev fra forsikrede datert 2.6.25, hvor forsikrede ba foretaket vurdere saken og anførte at han var dekket av forsikringen på skadetidspunktet.

Foretaket opprettholdt avslaget 19.6.25, og viste til det tidligere avslagsbrevet 19.11.24. Videre opplyste foretaket i brevet at «[k]lagefristen til Finansklagenemnda er utgått».

Forsikrede oversendte 25.6.25 klage til foretaket, og opplyste om at forsikrede var «av den mening at han ikke mottatt noe avslag» fra foretaket, og at «han ikke har blitt kontaktet direkte av [foretaket] i det hele tatt».

Foretaket oversendte 2.7.25 kopi av sakens dokumentert til forsikredes fullmektig, herunder avslaget 19.11.24.

Forsikrede klaget saken inn til Finansklagenemnda (FinKN) 17.7.25.

Foretaket opplyste i klagesvar 15.8.25:

Avslagsbrevet ble sendt til klagers boligadresse [...]. Dette skal ha vært klagers boligadresse siden april 2018. Brevet kom ikke i retur, og Selskapet legger følgelig til grunn at brevet kom frem.

Forsikrede har i det vesentlige anført at klagefristen ikke er oversittet. Forsikrede mottok aldri avslaget fra foretaket, og ble aldri informert om avslaget fra verken foretaket eller arbeidsgiver. Fristen begynte derfor ikke å løpe før 2.7.25, da forsikredes fullmektig mottok avslaget første gang. Uansett var han ikke i stand til å sende inn en klage på avslagstidspunktet grunnet betydelige helseplager. Subsidiært begynte klagefristen først å løpe 23.6.25, som er datoen forsikredes fullmektig ble underrettet om avslaget gjennom brevet fra foretaket.

Videre var forsikrede dekket av ulykkesforsikringen på skadetidspunktet. At arbeidet skal være «i regi» av forsikringstaker, tilsier at forsikringstakeren må ha en viss overordnet kontroll/rolle vedrørende hvilket arbeid som utføres. Forsikrede utførte sine normale arbeidsoppgaver som frivillig når han var på jobb på lørdager. Dette dokumenteres av korrespondansen mellom forsikrede og arbeidsgiver, der det blant annet har blitt sendt bilder og meldinger knyttet til flytting av paller og diverse byggearbeid med store rør. Ulykken i seg selv viser også at forsikrede jobbet med sine vanlige arbeidsoppgaver som frivillig. Arbeidsgiver visste at forsikrede var på jobb den aktuelle dagen, og hadde gitt forsikrede tillatelse til dette. Forsikrede hadde også tilgang til bygningen. Dersom frivillighetsoppgavene bare skulle vært under åpningstidene, er det ingen grunn til at han skulle ha hatt tilgang til bygget.

Frivillighetsarbeid er i stor grad basert på engasjement, og det å stille opp og utføre vanlige arbeidsoppgaver, selv om det ikke alltid er nødvendig, må anses å være normalt innenfor slike engasjement. Det vil sette en svært uheldig presedens dersom arbeid som frivillige utfører ved avtale ikke anses å være i regi av arbeidsplassen fordi de har uttalt at det «ikke er nødvendig».

Forsikringsforetaket har i det vesentlige anført at klagen ikke kan behandles av Finansklagenemnda, da klagefristen på seks måneder fra forsikrede mottok avslagsbrevet har utløpt. Foretaket sendte avslagsbrevet 19.11.24 til forsikredes registrerte boligadresse uten å få dette i retur. Foretaket kan heller ikke se at det foreligger en tilstrekkelig unnskyldningsgrunn for at forsikrede har oversittet klagefristen

Subsidiært har foretaket anført at forsikrede ikke var omfattet av ulykkesforsikringen på skadetidspunktet, da han ikke utførte arbeid «i regi» av forsikringstaker jf. vilkårenes pkt. 2. Hva slags frivillighetsarbeid som skjer «i regi» av en organisasjon, hva slags arbeid som skjer på eget initiativ som frivillig og hva slags arbeid som skjer som fritidssysssel, vil ikke alltid ha klare skillelinjer. Det forelå ingen avtale eller praksis med organisasjonen om at forsikrede skulle utføre aktuelt arbeid på skadedagen, utenfor butikkens åpningstid. Arbeidsgiver hadde fortalt forsikrede at arbeidet ikke var nødvendig, men etter ønske fra forsikrede om å likevel ordne med reolene i lokalet, ble de gitt tillatelse til dette. Arbeidet ble således ikke utført «i regi» av forsikringstaker, men var arbeid han fikk lov til å gjøre som fritidssysssel for sin egen del.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Spørsmålet er om klagefristen i fal. § 18-5 (2) er oversittet. Hvis ikke, er spørsmålet om forsikrede var dekket av ulykkesforsikringen på skadetidspunktet, herunder om oppgavene han utførte på skadetidspunktet var «i regi» av arbeidsgiver, jf. vilkårs pkt. 2.

Forsikrede fikk ikke medhold da sekretariatet vurderte saken. Sekretariatet viste til at nemnda i praksis har lagt til grunn at avslagsbrev må anses sendt forsikrede der foretaket kan fremlegge kopi av korrekt adressert brev og dette ikke har kommet i retur, jf. bl.a. 2025-494 og 2020-290. Ettersom brevet ble ansett som sendt og inneholdt informasjon om «fristens lengde, hvordan den avbrytes og følgen av at den oversittes» var klagefristen i fal. § 18-5 (2) oversittet. Sekretariatet kunne heller ikke se at det fantes rettslig grunnlag for en fristforlengelse på grunnlag av at forsikrede eventuelt var ute av stand til å fremme klage på egenhånd, noe som uansett ikke var tilstrekkelig dokumentert i denne saken. Videre kom sekretariatet til at oppgavene forsikrede gjorde på skadetidspunktet ikke skjedde «i regi» av arbeidsgiver, ettersom de ble gjennomført på frivillig basis, uten pålegg eller styring fra arbeidsgiver.

Nemnda har gjennomgått all fremlagt dokumentasjon i saken, og slutter seg til sekretariatets begrunnelse og konklusjon.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Kaja de Vibe Malling (leder), Barbro Paulen (bransjerepresentant) og Paal Bjønness (forbrukerrepresentant).